

OPPGAVE: Hva kan vi lære av Marthe?

Snakk med en læringspartner. Del tankene deres med hverandre.

- Hvorfor opplever ikke Marthe at hun må fortelle folk hun møter, hvilken kjønnsidentitet hun har?
- På grunn av håret til Marthe og fordi hun var god i fotball, trodde en eldre elev på skolen at hun var gutt. Bruk begrepet kjønnsnormer for å forklare hva som kan være grunnen til det.
- Hva synes Marthe at det er viktig at alle barn vet når det gjelder kjønn og identitet?

AUGUSTS HISTORIE

Jeg heter August, og min kjønnsidentitet er ikke-binær. Det vil si at jeg definerer meg som et annet kjønn enn mann og kvinne. Jeg bruker kjønnsnøytralt pronomen, de/dem. Det at folk bruker riktig pronomen om meg, er veldig viktig for meg fordi jeg vil bli respektert som den jeg er. Hvis noen bruker han/hun om meg, kjenner jeg meg nesten litt usynlig. Jeg får en klump i magen, litt som du får hvis du gruer deg skikkelig til noe, eller hvis noen sier noe stygt til deg.

Da jeg ble født, gjetta legene på sykehuset at jeg var en jente. Det trodde de andre voksne på, men da jeg gikk på videregående skole, måtte jeg fortelle dem at legene tok feil.

Jeg skjønnte lenge før jeg fortalte det til noen, at jeg verken var gutt eller jente, men jeg visste ikke helt hvordan jeg skulle forklare det til de voksne rundt meg. Jeg trodde ikke det gikk an å være noe annet enn gutt eller jente. I stedet for å fortelle det til noen lot jeg som om jeg var en jente, fordi jeg trodde det var lettere enn å fortelle hvordan min opplevelse av min kjønnsidentitet var.

Etter en stund skjønnte jeg at det var helt normalt å ikke føle seg som jente eller gutt. Jeg fortalte det til venner og voksne. De fleste respekterte det, men syntes det var litt vanskelig å bruke kjønnsnøytralt pronomen. Jeg tror det var fordi mange ikke helt skjønner hva kjønnsidentitet er, og hvor kjønna språket vårt er – og hvor lett det egentlig er å venne seg til å bruke kjønnsnøytrale pronomen. Jeg er så glad for at jeg valgte å fortelle det til noen, for livet mitt har blitt veldig mye bedre når jeg kan være meg selv.

Jeg pleier å forklare at man aldri kan se på noen hvilken kjønnsidentitet man har, og at kjønnsidentiteten vår er inne i oss. Det har ingenting med hvordan du ser ut, høres ut eller kler deg. Jeg sier også fra om at det finnes flere kjønn enn to, og at man kan være noe annet enn gutt eller jente, og at man kan være en blanding.

Det kan føles veldig vondt å ikke fortelle til noen at de voksne gjetta feil på hvilket kjønn du var da du ble født. Men det er faktisk ingen andre enn du selv som kan vite hvilket kjønn du er, og hvilken kjønns-

identitet du har. Derfor kan det være veldig viktig å si fra hvis de voksne har tatt feil. Snakk med noen du stoler på, en helsesykepleier, en lærer, en voksen eller en venn. En fin ting man kan begynne med for å vise respekt og åpenhet rundt kjønnsidentitet, er å introdusere seg selv med navn og om en er jente, gutt eller midt imellom. Da blir det lettere å bruke riktig pronomen om andre, og det blir også lettere å si fra hvis man vil bruke et annet pronomen enn tidligere.

OPPGAVE: Hva kan vi lære av August?

Snakk med en læringspartner. Del tankene deres med hverandre.

- Hvordan vil dere forklare hva et kjønnsnøytralt pronomen er?
- Hvorfor tror dere August kjenner seg usynlig hvis noen som snakker om dem, bruker pronomenet han eller hun?
- Hvordan tror dere det var for August å fortelle andre at de er ikke-binær?
- Hvilke råd gir August til de av oss som opplever at voksne har tatt feil om kjønnsidentiteten vår?